

VII. *Incomplexum Necessarium est duplex: Vel Independens, quod ab omni causa liberum, non ab alio, sed immutabiliter est. Tale necessarium est DEUS, qui cum prima sit causa, & nihil presupponat, absolutam & independentem necessitatem habet. Unde & à Platone αὐτὸν Φυγεῖ, à Scal. eruditè & piè αὐτούντος dicitur. Jac. Mart. exer. s. th. 6. Vel Dependens, quod neq; entitatem neq; Necessitatem à seipso habet, sed à suo Conditore, ut sunt creata omnia, Jac. Mart. Disp. Metaph. 10. th. 11.*

VIII. *Dependens Necessarium vel est absolutum vel hypotheticum. Absolutum necessarium est, quod à perfectione rerum oritur, cuiusque actio vel omnino, vel secundum quid impedimentum externum perpeti nequit, & opponitur Contingentiae, ut loquuntur, extrinsecæ.*

Necessarium Hypotheticum, sive τὸ θεωρέσθως, est, quod admixtam habet contingentiam. Ideoq; causam necessariam non habet, sed duntaxat propter conditionem immutabiliter annexam non mutatur. Ut: qui ambulat, necessariò quidem movetur, causa vero ambulationis non est necessaria. Jac. Martini, Disp. Met. 10. th. 18. Cibum sumere, simpliciter Necessarium non est; at si ponamus, aliquem victum, fieri nequit, ut victu non utatur, Alsted. Metaph lib. I. cap. 28. Huc pertinet illud Philosophi: Omne quod est, quando est, necesse est esse.

IX. *Hoc Necessarium in tot genera distribuitur, quot sunt causæ quæ supponi possunt; nimirum in quatuor. Quædā enim sunt **Necessaria ab Efficiente**, quæ Necessitas est causa naturalis, quæ agens naturale, eodem modo semper agit, nec facile, nisi divinitus impeditum, à prescripto ordine recedit: Ut, Diem esse, si ponamus solem ferri supra nostrum Horizontem. Estq; hoc Necessarium suis limitatum requisitis, qualia sunt: 1. agentis integritas. 2. Determinatio ad Unum. 3. Impedimenti remotio. 4. Subjecti habilitas. 5. Medij convenientia. 6. Absentia formæ. II. Deinde quædam finis est Necessitas, quæ finalis causæ est consequens, seu, sine quo finis haberi non potest. Atq; hæc ab Armando duplex constituitur: Altera ex suppositione finis: Altera ex parte finis sive Expedientia. Necessitas ex finis suppositione est, quæ veluti concausa rei adest, adeò ut absq; ea esset, subsistere minimè liccat: Quo pacto respiratio & Nutritio nulli non ini-*
Neces-